

СТУДИЯ I

Специални времена и сезони с божествено назначениe

Божествено назначени времена и сезони – Защо не са по-ясно заявени – Ще се открият в определеното за това време – Ревностното желание да се узнаят времената и сезоните е препоръчително – Грешки на Адвентистите – Действителната цел на пророчествата за времето – Сегашната ни позиция – Целта на следващите глави

Както в „Божествения план на вековете” се опитахме да изложим забележителните очертания на Божественото устройство за спасение на човека от чисто библейска гледна точка, така и целта на този том е да ни насочи към същия авторитет; че различните черти на Плана имат за осъществяването си определено назначени времена и сезони; че дотолкова доколкото този План прогресира, всяка негова следваща черта се осъществявала точно на време; и че сега **времето е близо**, кулминационната му точка е благославяне на всички семейства на земята.- Битие 38:14 ; Галатяни 3:16

През дългите векове на Евангелския век, Църквата, инструктирана от нейния Господ, се молила: „ Да дойде Царството ти, да бъде волята ти на земята, както е и на небето.” Но като сънливи деца, понеже времето било продължително, мнозина почти забравили важността на думите, които сега замират на устните им. На всички, чиито сърца са още лоялни на нашия Господ, обръщаме внимание на думите на ап. Павел: ‘Време е вече да се събудите от сън,

защото спасението ни сега е по- близо, отколкото когато повярвахме. Нощта отмина, (Хилядолетният) денят е близо.”Да, вече е пред вратата. Сега Небесното Царство е близо не в обикновеното му ембрионално или зародишно състояние, както при Първото идване на нашия Господ. (Матей 3:2), но в смисъла, в който той декларира, че ще дойде (Йоан 18:36,37) „ във власт и голяма слава”.

Обаче само онези, които изучили грижливо Плана на вековете, ще бъдат подготвени да разберат учението на този том, относно Божествено назначените времена и сезони за развитието на различните черти на този План и за окончателното му завършване. Затова се надяваме, че никой не ще се заеме с тази студия преди съответно да разбере уроците на предходния том. Иначе това не ще бъде храна навреме за тях. Истината е храна навреме само тогава, когато сме готови да я получим. Едно дете не е подготвено да решава математическа задача, преди да се е научило да използва цифрите и езика. Същото е и с Божествената истина. Тя се изгражда стъпка по стъпка и за да се разбере, трябва да се изкачим по предвидените стъпала- внимателно, разбира се, доказвайки с Писанията всяка поредна стъпка, която правим, без да се страхуваме да направим стъпките, когато намерим сигурна опора. Само онези, които имат безусловна вяра в Бога и за които „ така каза Господ” е край на всяко съмнение и спор, може да се водят от Божия Дух в напредналата истина, когато настъпи времето за това, да се водят към новите неща, както това е потвърдено в старите неща и доказана истина от същия авторитет.

Само такива Бог предлага да води. В края на този век, който е време за жътва, ще се открие много повече истина, което Бог не направил в миналите времена дори на своите най- верни и

посветени чеда. Това било последното време, в което пророк Авакум (2:3) обявил, че видението относно славното изпълнение на Божия план ще говори и няма да лъже; и че на някои от Божиите чеда ще говори толкова ясно, че да могат да бъдат направлявани и да го направят достъпно на таблици, та чрез тях и други да могат да го четат ясно: и тогава Даниил заявил също ясно (Дан.12:4,9,10), че знанието ще нараства и мъдрите (чрез вяра) ще разберат видението.

Нашата цел тук не е да пророчествуваме, изхождайки от преизобилното си човешко въображение и в никакъв смисъл, да бъдем по-мъдри от това, което е писано в Светите Писания. Ето защо, отхвърляйки всички човешки измислици, стоим близо до извора на Божествената Истина, като се опитваме да четем пророчеството в светлината на пророчеството и проявеното му изпълнение; и да направим ясно на таблици онова, което Бог казал, че ще се уреди окончателно и което затова не би могло да се разбере преди последното време, но за което Той дал уверение, че ще бъде разбрано **тогава**.

В този том предлагаме една верига от свидетелства по въпроса за назначените от Бога времена и сезони, всяко звено, разглеждаме строго библейски, докато бъдат поставени заедно в цяла верига, в отношение, при което една част носи друга, тогава дават доказателство за план, толкова широк и обширен, намерение толкова дълбоко и хармония толкова съвършена, че ясно разкрива на изучаващия и благоговеен запитвач, че е извън възможностите за ширина и дълбочина на човешката мисъл и затова не може да бъде от човешки произход.

Ние намираме, че края на Евангелския век, подобно на края на Юдейския век, е наречен жътва (Матей 9:37; 13:24,30,39); че подобно на него, това е период от 40 години; и че върху жътвите на вековете, лъчите на пророческото свидетелство са специално концентрирани особено върху жътвата на този век, където дори всичката светлина на Юдейския век, поради образния му характер, се съсредоточава в един славен фокус. В тази светлина можем да видим отчетливо сега величествените стъпки на нашия Господ, не само в дългата панорама на миналите векове, но също и в сегашните дела на неговия план. И не само това, но според обещанието му да ни покаже предстоящи неща (Йоан 16:13), ние виждаме с чудесна отчетливост панорамата на мъдрата му политика за благославяне на всички през следващия Хилядолетен век, дори до славното му завършване във Възстановяването на всичко. Намираме, че в тази жътва се центрират много велики и чудесни събития, че в нея се случва Великото време на скръб, Денят на Бог Йехова; последното и пълно побеждаване на Антихриста и падането на Великия Вавилон; начало на възвръщане благоразположението към юдеите; Второто идване на нашия Господ и установяване на царството му; и възкресението и наградата на светиите.

В пророчеството, ние намираме началото и завършването на този жътвен период, отбелязан ясно, както и събитията, които трябва да се случат в него. Да се обърне внимание и трасират различните линии на пророческото време до събитията, в които те достигат кулминационната си точка, това всъщност е предмета на този том. За да получи свидетелството му, читателят трябва да има уши да слуша (Откровение 2:7, Матей 11:15) и трябва да очаква смирено да отхвърли много предубедени мнения, веднага щом види, че не

са в хармония с Божието Слово. За тези, които имат такова умозрение и които следват уроците на този том с търпение и грижа, по реда, по който са представени, това без съмнение ще бъде голямо благословение. Ако уроците са получени в добри и честни сърца, то тогава вярваме това да бъде достатъчна сила да ги отдели от света и ги ожъне като жито за хамбара. Да се оживотворят, ожънат и отделят светиите, както се отделя житото от плевелите в това време на жътва е целта, за която мислим, че се откриват сега пророчествата, отредени от нашия Господ.

На онези, на които е позволено да разгледат Великата Схема на Вековете, която толкова ясно картира една подредена уредба, дълбоката цел и чудесния обseg на Божествения План, така както е изложен в предишния том, ще бъде достатъчно ревностни да открият онова, което е угодно на Бога да открие за времената и сезоните му. Интересът им по този въпрос ще бъде многократно по-голям от на някои други от миналите векове , които не са видели великите благословения, които се пазят за всички. Верните на Бога чедата копнеят да узнаят кога ще дойде Царят на славата и Князът на мрака ще бъде вързан; кога чедата на светлината ще сияят като слънцето и мрака ще се разсее; кога светиите ще получат пълно Божествено осиновяване, а стенещото творение ще се освободи от робството на разложението; и кога славния характер на небесния ни Отец ще се открие напълно на изумения свят, карайки всички, които обичат справедливостта, да преклонят сърцата си в обожание, любов и подчинение.

Да си лишен от такива желаниа, сочи липсата на интерес и признателност към Божиите планове. Апостолите, пророците и ангелите, всички те желаели и се взирали ревностно да узнаят какво **време** посочил Божия Дух чрез пророците. Този интерес от

страна на чадата му винаги е бил угоден на Бога, защото макар че никога до сега не е задоволявал подобни желаниа до известна степен, защото още не било настъпило определеното за това време, не упрекнал никога такъв интерес. Напротив, той нарекъл питащия го Даниил възлюбен и отговорил на запитването му, доколкото той бил запознат с плана му.

Затова подобно запитване не ще бъде считано за неподходящо пъхане на носа в Божиите тайни. Бог би разкрил на онези с такъв интерес към неговите планове, които биха „изследвали Писанията „ и „внимават в сигурното слово на пророчеството“, като по такъв начин са в онова изчаквателно поведение, което бързо ще различи Истината, когато дойде **подходящото** време. Тайните принадлежат на Бога, но откритите неща принадлежат на нас и нашите деца завинаги. (Второзаконие 29:29). Ето защо, ако се придържаме стриктно към Божието Слово и избегнем празните спекулации, ние сме на сигурна почва. Ако Божият план, времена и сезони не са записани в Писанията, никой не ще може да ги намери там и Бог със сигурност не е записал нищо чрез пророците и апостолите си, което иска да запази в тайна завинаги. В определеното време и ред, всяка записана черта на Божествения план и неговото време и сезони са представени на наблюдаващите, но цялото очертание на Плана, заедно с чертите на времето му, не били още разбрани, преди назначения период „ Последното време“. (Даниил 12:9, 10). Трябва да имаме предвид, че преди да настъпи определеното за това време, когато Бог ще реши да открие тайните си, нито изучаване, нито благочестие може да ги открие. Въпреки че пророчествата стояли пред очите на всички в продължение на столетия, те **не могли** да бъдат отключени и техните тайни прочетени, докато не настъпи определеното време за това.

Когато някои от учениците отишли при нашия Господ, запитвайки го за времето, когато ще се установи Божието царство, преди още да е настъпило времето за откриването му, той отговорил: „Не е за вас да знаете годините и времената, които Отец е положил в собствената си власт”. (Деяния 1:7) . При друг случай той казал: „ А за онзи ден и час никой не знае, нито ангелите на небесата, нито Синът, а само Отец. Пазете се, бдете и се молете; защото не знаете кога ще настане времето... А каквото казвам на вас, на всички го казвам, **Бдете!**”- Марко 13:32,33,37

Думите на нашия Господ не могат да се разбират в смисъл, че никой, освен Отец, **някога** ще узнае времената и сезоните му; то не означава нищо повече от това, че не можем да знаем тези времена и сезони **сега**, отколкото че нашия Господ не може да ги знае сега. Самият факт, че цялото очертание на Плана на Нашия Отец, а така също и времената и сезоните му, се различават ясно сега, е силно доказателство, че живеем в Последното време на сегашното владение на злото и зазоряването на Хилядогодишния ден, когато знанието ще нараства и мъдрите ще разберат. (Даниил 12:4,10). Ако пророчеството е било предназначено никога да не бъде разбрано, не би имало разумна причина да бъде дадено.

Тези и други подобни изрази на Господаря сочат, че Бог не осъществява различните части на плана си напосоки, като хазарт, но че е **фиксира**л определени времена и сезони за всяка черта на великото си дело. А безграничната му сила и мъдрост гарантират, че не може да има неуспех и забавяне.

Гореспоменатите думи изразяват също, че дотогава Отец не открил времената и сезоните във връзка с плановете му на никой, дори на нашия Господ Исус. Това е толкова далеч от оправдаване

обикновеното предположение, че нашия Господ укорил издирването и интереса по отношение времената и сезоните и с тези думи **забранил** такова изследване; тъкмо обратното. Думите му ясно сочат, че макар и да не им е **още** дадено да знаят времената и сезоните, по някое време те ще бъдат много важни и открити на онези, които наблюдават. С оглед на факта, че не ще бъдат разпечатани известно време, но че ще бъдат много важни **тогава**, той ги потиква да **обърнат внимание** и да не позволят да ги завладее безразличието, но постоянно да „**бдят**”, за да узнаят кога ще настъпи определеното време.

Бдящите през целия век, макар и да не видели всичко, за което бдели, при все това били много благословени и се държали отделени от света; докато онези, които ще живеят „ **в определеното време**” и бдят покорно, ще узнаят, ще видят,” ще разберат,, и не ще бъдат в невежество, по време на чудесните събития на „жътвата” на този век. Онзи, който по някое време пренебрегне бдението, изгубва благословието, върху което Господаря поставил голямо ударение, и доказва за себе си, че е ослепен с предразсъдъци от бога на този свят, или е претрупан с въпроси от живота и ежедневни интереси, за да забрави обета си на пълно посвещение на Бога да търси главно Царството и идващия живот.

Апостолите Петър и Павел обръщат внимание на въпроса за времената и сезоните. Петър заявява (2 Петрово 1:16), че не следвали хитро измислени басни; че видял в образ славата на идващото Царство на Христа на планината на Преображението, когато видял славното тяло на Мойсей, Илия и Исус в бляскаво облекло, Мойсей- представящ достойните от древността мъже (Евреи 11:38-40), които ще бъдат земни представители на

Небесното Царство, а Илия представя „победителите“ на Евангелския век – сцена, пред знаменуваша като цяло „ славата, която ще последва“ след страданията за правда, в интерес на завършване на избора по милост. Даже Петър, дори когато говори за видението си, сочи пророческото свидетелство, казвайки: „И така, пророческото слово става още по- достоверно за нас; и вие добре правите, че внимавате в него като в светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата изгрее в сърцата ви.“(2 Петрово 1:19). Той знаел добре, че всички пророчества не биха могли да бъдат напълни разбрани от някой **тогава** и затова насърчавал към бдителност от страна на светиите- не като се взират в небето, но като наблюдават изпълнението на всичко, което Бог говорил чрез светите си пророци за възстановлението и „времето за възстановление“, което съставлява голяма и важна част от свидетелството им. Той ни уверява, че в това пророчество ще има свежи важни истини за нас , през целия път **до** Зазоряването.

Апостол Павел заявява: „ А за годините и времената, братя, нямате нужда да ви се пише, защото вие знаете добре, че Денят Господен ще дойде като крадец през нощта (тихо, крадешком ще дойде той и след като дойде, за известно време, мнозина не ще знаят, че са в него), понеже, когато казват Мир и безопасност!, тогаз ще ги нападне внезапна погубел (внезапно или бързо в сравнение с бавните процеси на изминалите шест хиляди години, както нашето време е наречено бързия ден на пара и електричество- не така внезапно като светкавица, но все пак- внезапно) като родилните болки на бременна жена и никак няма да я избегнат. Но вие, братя, не сте в тъмнина, за да ви постигне онзи ден като крадец.- 1 Солунци 5:1-4 .

Всички „братя“ имат лампата, сигурната дума на пророчеството, споменато от Петър, като светлина на тъмно място; и докато поддържат подходящото поведение на братя, като верни, кротки и смирени ученици на Словото, не ще бъдат никога в тъмнина.; **те** ще имат винаги истината доставена им като храна **в определеното за това време**. По никое време онези, които ще живеят в пълна хармония с Бога, не ще бъдат оставени в невежество за необходимата Истина, за да си проправят път в тъмнината на света. Абрахам и Лот знаели за унищожението на Содом **предварително** , Бог казал: „ Ще скрия ли аз от Авраама, което ще направя?“ (Бит. 18:17) Ной знаел за потопа навреме, за да построи ковчега и бил информира за **самия ден** , за да влезе в него. При първото идване на Исус Симеон, Ана и мъдреците от изток знаели също да очакват Месия. Фактически очакването тогава било всеобщо (Лука 2:25-28; Матей 2:2; Лука 3:15). Ако Бог постъпил така с дома на слугите си, по-малко ли ще направи за дома на синовете си? Нашия Господ и Глава е казал: „Отсега нататък не ще ви наричам слуги, защото слугата не знае какво прави Господаря му, но аз ви нарекох приятели, **защото ви известих всичко, което съм чул от моя Баща**“. Сигурно нашия Господ ще знае сезоните и времената в определеното за това време, след като той самия щял да осъществява плана; и ако той не се промени, ще извести плановете на тези, които са близо до него и са свързани с делото **Му-приятелите му, светиите му** .

Разума ни учи, че сигурно писаното : „Наистина Господ Йехова няма да направи нищо, без да открие тайната си на слугите си, пророците. „ (Амос 3:7) и повечето от това, което им открил не било за самите тях, но за нас, Евангелската Църква. (1 Петрово 1:12), така че сигурно верните не ще бъдат оставени в мрак,

неспособни да различат това, когато дойде Денят Господен. Той не ще дойде за **тях** като крадец и примка- неочаквано; защото те ще бдят и ще имат обещаната светлина по въпроса.

Апостолът заявява защо прави положително уверение, „че вие братя ще знаете за времената и сезоните“, когато това е необходимо и „не ще бъдете в тъмнина“, казвайки (5-ти стих)“ Всички вие сте чада на светлината и чада на деня“. Такива са родени чрез истината и ще се развият чрез истината, все повече и повече, до съвършения ден, към който принадлежат.- Яков 1:18; Йоан 17:17,19

Забележете колко грижливо местоименията **вие, те и тях** в това и други писания, разграничават класите, към които е отнасят- светиите от света. Знанието , което светиите ще имат в Господния ден, контрастира с невежеството от страна на света за значението и тенденцията на развитие на събитията -” **Вие** нямате нужда да **ви** пиша“. „ Когато **те** кажат Мир и безопасност, тогаз ще **ги** нападне внезапна погибел... и **те** не ще избягат. Но **вие**, братя, не сте в тъмнина, за да **ви** постигне онзи ден като крадец. **Вие** сте деца на светлината.“ „Пазете се“ казва нашия Господ „ да не би да натезат сърцата **ви** от преяждане, пиянство и житейски грижи и онзи ден да **ви** постигне внезапно; защото като примка ще дойде върху всички **тях**, които обитават лицето на цялата земя, затова **вие** бдете (наблюдавайте себе си и Словото на пророчеството) и се молете във всяко време, за да успеете **вие** да избегнете всичко това, което предстои да стане и застанете пред Человеческия Син” – Лука 21:24-36

Тогава следва, че ако едно Божие чедо, което живее в Господния ден, остане в тъмнина или невежество за този факт, то той трябва

или да е „преситен“ с неща от този живот, или опиянен от духа на света, или претоварен с житейски грижи и във всеки случай, безразлично пренебрегващ бдението с лампата си, приготвена и горяща с олио в съда, т.е. Божието слово в сърце и ум и с духа на истината в себе си.

Макар че тясно свързани пророчества с времената и сезоните, както и с подробности за Плана, били предсказани от пророците, те изповядали невежеството си по важността на пророчествата, които изразили. (Виж Даниил 12:8; Йезекиил 20:49; Матей 13:17; 1 Петрово 1:10-12). Заявени на тъмен и символичен език и свързани със събития, които тогава били въпрос на бъдеще и да се разберат те тогава, било невъзможно. Така макар и записани преди и предназначени да свидетелстват за Божественото предузнаване и уредба, те били предназначени за онези, които ще живеят в определеното време за тяхното изпълнение, а не за онези, които са ги изговорили. (Римляни 15:4) Те очаквали откриването на различни, свързани едни с други черти на Божествения план и човешка история, което чрез Божието устройство ще отключи и обогати търпеливите, търсещи Божи чед с „ храна на времето й“, за часа на изпитание и нужда в „ злия ден“- в Деня на Скръб, с който завършва този век и в средата на който се зазорява новата ера и диспензация.

Едно чудесно модерно устройство, което илюстрира добре Божественото устройство за пророческото време е т.нар. комбинирана ключалка за време, използвана от някои от най-големите банки. Подобно на други комбинирани ключалки, ключа или дръжката остава постоянно в ключалката. Определени особени движения на дръжката, известни само на този, който познава устройството, са необходими ,за да бъде то отворено, докато и най-

малкото отклонение от подходящите движения само усложнява работата и правят много трудно отварянето. Комбинацията ключалка- време добавя особеността, че чрез часовниковото устройство в подземията на банката, когато вратите са затворени през нощта, те не могат да се отворят от никой до фиксирания час на следващата сутрин и то само в отговор на използване правилната комбинация, по която била поставена ключалката. Фактически тази илюстрация подхожда на целия Божий план и всичките му части.

Така Небесния ни Отец затворил и запечатал много черти на своя план през нощта с великата си ключалка за време, която била така поставена, че да попречи на отварянето до „определеното време“- утринта на великия Ден на възстановяването. Тогава Помазаника на Бог Йехова, „който имал ключа“ и разбирал комбинацията, на която била поставена, „отворил и никой не може да затвори“ (Откровение 3:7). Той ни отваря, като ни дава необходимата информация, как да се действа с ключа на пророчество от онези, които търсят съкровищата на безкрайната мъдрост. Сега ние вече можем да отключим съкровищницата на Божествената мъдрост, защото вече е настъпил утринния час- обаче е още рано и не е още светло за света. Но само на спазващите грижливо инструкциите и прилагащи ключа към поставената от Великия Конструктор комбинация, ще отворят съкровищницата.

Всъщност ,тази илюстрация може да се приложи за целия Божествен план и неговите части: всяка черта на Истината и всяко пророчество е част от една велика комбинация, която може да се отвори сега,защото е сутрин- защото болтовете на великата ключалка за време са отдръпнати, а веднъж отворена, великата комбинация открива напълно и в огромна степен безкрайните

съкровища на Божествената мъдрост, справедливост, любов и сила. Разбира се, онзи, който отваря, ще познава Бога, както никога преди.

Нека тогава изследваме Писанията с дух на благоговение, за да научим какво е угодно на Бога да ни покаже за своите времена и сезони. След като неотдавна направил великите очертания на плана си толкова явни, разумно е да очакваме, че е настъпило времето му, за да ни доведе до познание на чертите му. Времената и сезоните били мъдро скрити в миналото и така светиите били предпазени от обезкуражение, защото времето било продължително, но с приближаване славното изпълнение на плана, светиите имат привилегията да узнаят това, за да повдигнат главите си и се зарадват, като знаят, че освобождението им се е приближило. (Лука 21:28)

Откриването на времето в „Последното време“ ще бъде полезно и стимулиращо за светиите, както откриването му преди това щяло да бъде безполезно и обезкуражаващо.

Очевидно нашия Бог е Бог на реда. Всичко, което прави той е в съгласие с определен, предварително съставен план и определени от него времена и сезони. Те не са без значение, нито пък маловажна част на този план. Забележете, че Исус бил роден на време- „ а когато се **изпълни времето**, Бог изпрати сина Си „(Галатяни 4:4). Не преди, нито след, а точно когато се изпълнило времето. Първото проповядване на нашия Господ било по въпроса за времето. – „ Той дойде като проповядваше и казваше : „**Времето се изпълни...Покайте се и повярвайте в благовестието**” . „**В определеното време Христос умря...**”(Римляни 5:6) „...че беше възкресен на третия ден според Писанията „ (1 Коринтяни 15:4). По

време на служенето му, враговете му често се опитвали да го хванат, но е заявено, че не могли,” защото часът му още не беше дошъл” (Йоан 7:30)

Пророчествата за времето не били дадени, за да задоволят просто любопитството, но да помогнат на изучаващия Словото да разпознае предсказаните събития, **когато настъпи определеното време** за това. Например, макар че пророчеството маркирало времето и начина на Първото идване, то не било разбрано, докато не дошъл Христос; и тогава то помогнало на тези, които изучавали Писанията да разпознаят човека Исус като Христос, пратен от Бога, съгласно назначението му и пророчеството. Точно по същия начин, пророчествата, маркиращи времето и начина на Второто му идване, могат да се разберат около времето на събитието, за да ни помогнат в разпознаване на неговия ден, когато дойде времето, както реда на събитията и часа. Човек не може да чете Старозаветните Писания, без да не забележи големите подробности, с които са маркирани някои от тях, дори до ден, макар че твърде често те се прилагат към нещо, което може да изглежда много незначително събитие. Но внимателният изследовател ще намери, че различните дати и хронологически справки са отделни звена на една чудесна верига от доказателства, които с голяма точност сочат две от най- забележителните и важни събития в историята на света, а именно Първото и Второто идване на Изкупителя и Господ на света и всичко важно и свързано с тях.

Фактът, че болшинството християни са безразлични към тези неща не е причина за онези, които любят явяването му и желаят да се намерят одобрени от него, да изпаднат в подобно състояние на безразличие.

Трябва да се има в предвид, че Израел по плът, с изключение на Божиите „приятели”, се препънали и **не узнали времето** на тяхното посещение (Лука 19:44) и че Пророка предсказал препъването и на **двата** Израилеви дома – номиналния Юдейски и номиналния Християнски дом (Исая 8:14). Само „**остатъка**” в края или жътвата на всяка диспензация, е приготвен да получи и приеме истините, които ще са навреме тогава и затова ще влезнат в специалните привилегии и благословения на зазоряващата се диспензация. Затова остава за всеки християнски индивид да види в заключителния период на този век, дали е от „остатъка”, или е един от равнодушните, апатични членове на масата на **номиналната** Християнска църква, която със сигурност ще се спъне, както е предсказано от Пророка, от нашия Господ и от Апостолите и както било предзнаменувано от поведението на Израел по плът, за който било заявено, че е сянка или образ.

Но докато пророчеството за времето ще бъде от голяма полза в определеното му време, сочейки различни черти на Божия план, спадащи към жътвата и т.н., истина е също, че познаване начина на идването на нашия Господ и явлението му е много необходимо. Затова се изисква много грижливо внимание на подходящото му място. А зад всичкото това знание, лежи святост и смирение, които трябва да павират пътя за приемането му, чрез даване възможност на Божието чедо, да се освободи от предразсъдъците на сърцето си и да търси прилежно да узнае какво е било открито. Така било при Първото идване:

ревностните, посветените, кротките, само те различили времето и начина. Материалистите, претоварените, глупците не ще различат нито пророчествата, нито знаците на времената, които ги

изпълняват, докле жътвата отmine и лятото на специалната милост завърши.

При края, или „жътвата“ на Юдейския век, истински смирените и ревностни „истински израелтяни“ били в състояние на очакване, което се различавало напълно от това на гордите, със светски ум и самодоволните; така че те не само били готови да приемат Божия план, както е устроен, но били повече готови да чуят и изследват истината, когато влезнат в контакт с нея. И нашия Господ, докато отпращал самодоволните, критикуващи и шикалкавещи от фарисеите с тъмни и уклончиви отговори, намерил време и положил грижи да изясни истината на смирените и задълбочени нейни търсачи. (Матей 13:10-17; 16:1-4; Марко 7:1-23, Лука 18:18-30; Йоан 1:45-51; Лука 24:13-32 и 33-49, Йоан 20:24-28;21:1-12). Гордите и себелюбивите и всички, които ги следвали, се препънали. (Матей 15:14), докато смирените и гладните за истината, търсели ревностно. (Матей 13:36; Марко 4:10). На такива нашия Господ обяснил тъмните изказвания и казал : „На вас е дадено да узнаете тайните на Небесното царство, но на онези които не е дадено (**неистинските** израелтяни), всичко това се дава с притчи, защото гледат, а не виждат; и да слушат, не чуват, нито разбират.”

Така също е и на края на този век. Тук, както и тогава, истината разделя искрените и смирените и ги води напред в знанието, което сега е подходящо за тях, като ги укрепва и просветлява, за да не се препънат с масата на номиналните християни; докато равнодушните и самодоволните отхвърлят истините тук, защото са ослепени от собственото си неподходящо състояние на сърцето, затова ще бъдат отхвърлени от Бога, като недостойни да станат Негова невеста.- Ефесяни 4:1; 1 Коринтяни 9:27.

Сериозна грешка, в която изпадат мнозина е да се допуска ,че познаването на Божиите дела и планове са маловажни, че всичко, каквото се изисква от нас са милостите на християнския характер и че те са запазени по- добре чрез невежеството. Колко различно Писанията представят този въпрос. Те не само ни съветват да култивираме благост на християнския характер, но и да съхраняваме онова състояние на сърцето, което ще ни направи способни да различим Истината- особено онази велика истина за Божието присъствие, когато е времето за него- и когато настъпят промени в диспенсациите. Познаването истината за диспенсациите е толкова важна в края на този век, както е било и в края на Юдейския век. Онези, които не различавали истината, когато трябва, не са и получили и благосклонност, когато трябва. И така е и в края на този век: тези, които не могат да различат истината, заслепени от безверие и преклонение пред светското, не могат да получат **специална** благосклонност сега. Те не са победители, а от това следва, че не са подходящи да бъдат невеста на Христа и да влезнат в славното наследство на светиите, като сънаследници с него. Приемането на Истината, през този век, под враждебните му обстоятелства, става изпитание за нашата вяроност към Бога и затова като сърп разделя подходящите от неподходящите- житото от плевелите.

Прилага се омраза към изучаването на пророческото време, поради направени в миналото неправилни негови приложения от „Вторите адвентисти” и други, и последователни неуспехи да разберат събитията, които очаквали да се случат в обявеното време. Ние обаче виждаме, че дори това било част от Божия план- да се затъмни въпроса на всички, с изключение на класата, за която бил предназначен, като позволил да го обсипят с подозрение и

подигравки, като по този начин затрудни приемането му от мъдри и разумни хора от света.(Матей 11:25). Не се съмняваме, това било в голяма степен част от Божествения план, както и изпращането на Исус в Назарет, едно презряно място,” за да се нарече назарянин” (Матей 2:23), макар че бил роден в достопочтения град Витлеем. Както светски мъдрите и разумни от него време казали” Може ли да излезе нещо добро от Назарет?”, така и днес, когато пророческото време или нещо друго се спомене във връзка с Второто идване на нашия Господ, мнозина казват „адвентист”, сякаш казват : „Може ли да излезе нещо добро от адвентизма?”- макар че те признават, че много пророчества, съдържащи време, не са още изпълнени и че Второто идване на нашия Господ е забележителен въпрос в Писанията.

Ние симпатизираме и на двата вида адвентисти- Първите (юдеите) и Вторите, макар че някои от тях били много близо до схващането на истините, те все пак не улавят същността, бидейки заслепени от **фалшиви очаквания**. Нашите приятели адвентисти не успели да познаят начина и целта на връщането на нашия Господ, както това се учи в Писанията и следователно не очакват „да го видят както е”, а както е **бил** . Те разглеждат въпроса за идването му, като такова, което ще изпълни сърцата на всички с ужас и страх, с изключение на светиите; че неговата цел е да събере избраните, да унищожи всички останали от човечеството и да изгори света. Имайки такива идеи, те използвали пророчествата за време, като бич, за да критикуват и карат света към Бога. Но света погледнал хладно на това и казал, че това са неразумни ентусиасти и че ако има Бог, то Той сигурно е по- разумен и по- справедлив. Презрението на света нараствало интензивно все повече и повече, след като отново и отново предсказвали разрушаване на материята и унищожаване на

света и винаги предсказанията им пропадали- до сега, всяко споменаване на „пророческо време“, обикновено се приема с недоверчива усмивка или открито презрение, дори от християните, които добре знаят, че това пророчество и аналогия съставляват голяма част от Божието откровение.

Но благословен е онзи

„Който невъзмутимо понася мрачния и навъсен свят,

Нито внимание обръща на презрителната му усмивка,

Когото морета от скръб не могат да удавят,

Нито изкусния Сатана може да измами.”

Но Бог предвидил пророчествата за време не с такава цел, нито ще се опита да обърне света към себе си по начин като този, защото иска тези, които му се покланят, да му се покланят с Дух и Истина (Йоан 4:23), а не такива, които отиват да му служат от страх. Ако е имал за цел да тероризира хората, за да ги принуди към покорство, би могъл да прибегне до някой по-известен метод, вместо прокламирането на **време**, както доказали нашите приятели адвентисти. Пророческото време било дадено не да алармира света – нито за света по никакъв начин- но за да осветли, укрепи, утеши, окуражи и води **Църквата** през времето на скръб в края на века. Затова е писано, че никой от злите няма да разбере, но само мъдрите. За тях то става храна на време и тя, заедно с друга храна, ще укрепи онези, които я употребяват, така че „ще могат да **устоят** в злия ден”- Денят на Скръб, който приключва този век. Това ще спомогне да разберат чудесните събития, които ще бъдат разкрити, така че нито да бъдат погълнати от страх и боязън, нито от проекти и лъжливи теории – така наречените лъжи на науката- с каквото ще

изобилства този ден. И при това в поглъщащия огън (скръб) те могат да свидетелстват за Бога и неговия план и да са учители на неговите хора- посочващи славния резултат на плана на Йехова, вдигайки знаме за хората. –Исая 62:10 .

Това е целта на пророчеството за време и колко важно, колко необходимо е Божия човек да бъде съвършен, приготвен за това време. Без тези пророчески доказателства за време, ние бихме могли да видим събитията на Божия Ден и да не знаем за него, както за задълженията и привилегиите през него. Нека тогава никой от истински посветените да не подценява тези пророчески времена- доказателства, които били предназначени да ръководят думите и делата ни в ранната зора на Хилядогодишния ден, преди изгрева на слънцето, докато света и номиналната църква още спят, невежи и невнимателни към промените в диспензацията, които стават сега. Пророческите доказателства за време били в голяма степен Божие средство за привличане вниманието на читателя по – пълно и по- грижливо към други черти на Божествения план. Вниманието, обърнато към тях, трябва да има за резултат трайна полза за изучаващия, като не само го информира за „настоящата истина“, но като придава също сила и реалност на всички библейски истини, чрез даване крайно доказателство, че всички Божии планове работят заедно и **навреме**, както и във **вид** на развитие на крайните Му цели.

Пропадане предсказанието на адвентистите, които се опитали да фиксират време за изгарянето на света и т.н и т.н, държали повече на характера на очакваните събития, отколкото на времето.

Подобно на юдеите, те се заблудили, като очаквали **погрешно нещо в правилното време**. Това била втората причина за неуспеха им да схванат ясно Истината, но първопричина за това бил факта,

че не било още време за по-ясно разкритие. И все пак било време за предвижване на светиите да очакват явлението на нашия Господ, за да излезат и посрещнат Младоженика и разочарование преди действителното му идване- всичко това било посочено в притчата на нашия Господ за десетте девиции, която ще бъде разисквана в дълбочина по-нататък.

Както беше посочено в първия том, огънят, който ще пояде земята в Господния ден е символичен, не буквален, а в следващите глави ще бъде посочено, че приложението на някои от пророчествата за време, от които адвентистите се отказали, като неизпълнени, не са неизпълнени, но са точни и ясно отбелязват символичния огън на това време- който е започнал да действа вече.

Адвенския народ, подчинявайки се на трудността да очаква буквално изгаряне на земята, се опитал да насили всички пророчески периоди в един общ ден на завършване на всичко- при това ден от двадесет и четири часа- по такъв начин принудили някои пророчества да си паснат и завършат с други. Но по- ясното виждане на Божия план днес, открива съвършена хармония на различните пророчества за време и не е необходимо да се изопачават и насилват някои, за да се направят да си подхождат с други . В следващите глави ние установяваме това чрез изследване на водещите пророчества. Ние не създаваме теория и след това да се опитваме да приспособим пророческите периоди към нея, но грижливо проследяваме всеки период до завършването му и след това равняваме заедно теорията или плана, който е посочен от Великия Откривател на тайни. По такъв начин ще бъде намерено, че реда и хармонията на Божия план са проявени във времената и сезоните, както и славните черти на този план, проследени в предишния том и маркирани на Картата на вековете. А когато

големия часовник на вековете бие часовете, показани на пророческия циферблат, тогава сигурно пророческите събития ще последват така, както Бог ги е предсказал.